

Подеръ три години Ахаавъ вдигна брань противъ Суріа и са оуби и го наслѣди Охозіа сынъ. мѣ както на прѣстола така и на законравіе то; Онъ като са разволѣлъ, пратила да пыта Веелзевѣла, ако ще судравѣе. Но Иліа пратенъ отъ Бога на Охозіа срѣшналъ посланицы тѣ мѣ, и имъ казалъ, да идѣтъ да кажѣтъ на Охозіа, чи ще оумре.

Охозіа тога пратила единъ пѣтъдесатникъ съ 50 дѣшъ да рекѣтъ на Иліа: Человѣче Божій, иди царь-а та вика: а той имъ рекалъ: ако съмъ человекъ Божій, нека падни огнь ѿ него то и да вы изгори синцыма, и въ той часъ изгорѣли. Царь-а пратила втори но и тій пострадали също а треты тѣ като отишѣлъ, паднали на колѣнѣ прѣдъ Иліа, и тога отишѣлъ при цара и мѣ рекалъ въ очи: Ще оумрешъ, защото си привѣгналъ на Веелзевѣвовѣ тѣ помощь. И така Охозіа на истина оумрѣ, и защото то нѣмаше сына, воцариса братъ мѣ Іорамъ.

§. 125. Иліево вознесеніе на небо то.

Като щеше да дигни Госнодь Иліа на небо то, вѣхъ съ Елісеа въ Галгала; и Иліа рече на Елісеа: остани тѣка, защото то азъ по Божіе повѣлѣніе ще да идѣ до Ведила. но Елісей са закла, какъ неще да са отдѣли ѿ него. Отъ тамъ пакъ отидѣха въ Іеріхонъ и ѿ Іеріхонъ при рѣка Іорданъ. Тамъ нѣмаха нито мостъ нито дрѣво средство за да прѣминѣтъ тѣмъ голѣмъ рѣкѣ. Иліа сви кожѣха си и оудари съ него водѣ тѣ, колто раздѣли и са дрѣвна на двѣ тѣ страны, и като прѣминахъ и двама по сѣхо отвѣдѣ, рече Иліа на Елісеа: проси ми какво то щешъ да ти сторѣ прѣди да са изрѣвѣ ѿ прѣдѣ ти: И Елісей мѣ рече: Да въздѣ съ двоенъ пророческій дѣхъ ѿ колкото си ты: а Иліа мѣ рече: трѣдно е тѣй, оваче ако мѣ видишъ като възлазѣмъ на небо то можи да е сполѣчишъ: И ето колесница огненна съ огненни кони, гравна Иліа и го възнеси на небо то. А Елісей гледаше ѿ долѣ и выкаше: Отче, отче, колесница Ісраїлева. И веки не го видѣ, но само Иліевъ кожѣхъ падна върхъ мѣ